

MOLDOVA IN EDIFICIUL DEMOGRAFIC ROMANESC

(Moldova in The Romanian Demographic Field)

Vasile Nimigeanu

Teritoriul la care ne referim cuprinde cele 8 județe ale României dintre Carpați și Prut, însumând o suprafață de 46.173 km², adică 19,3% din suprafața țării.¹

Preocupări anterioare privind cercetarea populației Moldovei - asociată frecvent cu cea a așezărilor omenești, pot fi întâlnite în lucrările multor geografi, din generații diferite, și demografi, printre care: V.Tufescu, I.Șandru, V. Giosu, Al. Ungureanu, D. Chiriac, M. Apăvăloaiei, N. Lupu-Bratiloveanu, Vl. Trebici, I. Hristache ș.a.

În contextul elaborării Atlasului Geografic Informatizat al Moldovei unele cercetări anterioare trebuiesc completate și actualizate, printre care și cele legate de populația Moldovei - sub toate aspectele cantitative și calitative - și a poziției acesteia în edificiul geografico-demografic al României. În cele ce urmează sintetizăm doar câteva aspecte legate de particularitățile dinamicii populației și cauzalitatea acesteia.

1. Dinamica populației totale

În baza recensămintelor de populație, în perioada 1930-1992 populația Moldovei și ponderea acesteia în cadrul țării au evoluat după cum se observă în Tabelul 1.

În același interval, și localizarea pe provincii a recepționat o serie de mutații vizibile în Tabelul 2.

În 1992, integrând Bucureștiul provinciei Muntenia, Moldova ocupa poziția a 2-a, pe care a urcat încă din 1956, când a devansat Transilvania.

Schimbarea poziției Moldovei, în ierarhia provinciilor țării se datorește creșterii populației cu un spor mediu multianual superior².

2. Natalitatea populației

La baza creșterii populației a stat natalitatea, cea mai ridicată din țară, atât în trecut cât și în ultimele decenii (Tabelul.3).

În anul 1966, când în România natalitatea era numai de 14,3%, în județele din Moldova ea oscila între o minimă de 15% la Galați și o maximă de 19,6% la Bacău.

Un an mai târziu (1967), după aplicarea decretului 779 (de interzicere a avorturilor), comparativ cu media țării de 27,4%, natalitatea în Moldova a fost mai ridicată, plasându-se

¹ Împreună cu celelalte teritorii românești de peste Prut, Moldova ar avea 96.935 km².

² Astfel, în intervalul 1930-1992 sporul mediu multianual al Moldovei a fost de 31.444 pers., superior celui înregistrat de București (25.520), Transilvania (25.265), Muntenia (24.266), Oltenia (113.557), Dobrogea (9.200), Crișana-Maramureș (6.793) și Banat (3.180).

între limitele de 29,6‰ (Vrancea) și 34‰ (Bacău).

În anii care au urmat însă, pe fondul descreșterii generale a natalității în toate județele, Vasluiul se va menține pe primul loc în intervalul 1968-1990, iar Suceava în 1991-1992.

Tabel 1

Anul	Populația totală (loc.)	Ponderea (%)
1930	2.839.526	19,9
1948	3.005.814	18,9
1956	3.504.541	20,0
1966	3.969.867	20,8
1977	4.402.796	20,4
1992	4.770.481	21,0

Tabel 2

Provincii	Populația (1930)	%	Populație (1992)	%
Muntenia	2.958.233	20,7	4.460.270	19,6
București	768.725	5,4	2.350.984	10,3
Moldova	2.839.526	19,9	4.770.481	21,0
Transilvania	3.007.225	21,1	4.573.703	20,1
Oltenia	1.746.349	12,2	2.450.529	10,8
Crișana și Maramureș	1.638.934	11,5	2.060.155	9,0
Banat	878.877	6,2	1.076.086	4,8
Dobrogea	447.810	3,1	1.018.241	4,4
România	14.280.729	100,0	22.760.449	100,0

3. Mortalitatea generală

În 1966, în raport cu mortalitatea țării (8,2‰), mortalitatea Moldovei era ceva mai redusă, încadrându-se între limitele de 6,7‰ la Galați și 7,5 la mie la Suceava și Vrancea. Deși a crescut în 1967, ea nu a atins media țării, de 9,3‰.

Ulterior, ratele cele mai ridicate de mortalitate au alternat în cadrul județelor: Vrancea, Vaslui, Botoșani - cu cele mai evidente tendințe de îmbătrânire a populației și a unei deficite asistențe medico-sanitare.

4. Sporul natural

Demograful Vladimir Trebici a afirmat în cercetările anterioare că, de o bună bucată de timp România se află în perioada tranziției demografice, mai precis în faza a 3-a, când ambele componente evoluează spre valori apropiate și relativ mici.

În cadrul țării însă, Moldova a avut și are încă o poziție distinctă caracterizată prin

sporul natural cel mai ridicat.

În tranziția demografică, mai apropiate de situația Moldovei au fost provinciile Dobrogea și Maramureș, iar poziția cea mai îndepărtată a avut-o Banatul - unde tranziția a început mai de timpuriu.

Analizând evoluția sporului natural pe județe, în perioada postbelică, se constată tendința generală de diminuare a acestuia până la valori de 8,3‰ la Galați și 8,2‰ în Vrancea în 1966 - dar toate județele înregistrau valori superioare mediei țării, de numai 6‰.

Aplicarea decretului din 1966 a generat o creștere bruscă, dar de scurtă durată, în anii 1967-1968, la peste 20‰, maximele atingându-se în 1967 în județele Vaslui (25,9‰) și Bacău (26,1‰).

Perioada care a urmat (1969-1992) s-a caracterizat prin diminuarea continuă a sporului natural (și chiar bruscă după 1989), la valori neobișnuite pentru Moldova, cuprinse între limitele de 2,0‰ (Vrancea) și 4,9‰ (Suceava) - dar toate fiind superioare mediei pe țară (-0,2‰).

Această situație demografică este neobișnuită și pentru România, care în 1992 înregistra în 20 județe valori negative ale soldului natural. Dar, este destul de "apropiată" de cea a Europei³.

În acest context demografic național, Moldova rămâne pe primul loc prin locurile pe care le dețin județele: 1-Suceava; 2-Bacău; 4-Iași; 5-Vaslui; 6-Neamț; 8-Galați; 9-Vrancea; 11-Botoșani.

Cât de favorabilă sau nefavorabilă este această situație demografică este greu de apreciat în prezent, datorită evoluției confuze și contradictorii a fenomenelor economico-sociale în perioada de tranziție.

În explicarea acestei "prăbușiri" a natalității și sporului natural sunt invocate multiple cauze economico-sociale printre care: instabilitatea și incertitudinea din viața economico-socială, sărăcirea populației și accentuarea șomajului, agravarea problemelor de spațiu în așezările urbane, diminuarea răspunderii sociale a tineretului în paralel cu libertatea avorturilor după 1989, renunțarea treptată la tradiția demografică și schimbarea modelului nupțial românesc, caracterizat până acum prin: propensiune pentru căsătorie foarte puternică, viteza rapidă de încheiere a căsătoriilor (la 25-29 ani erau căsătoriți 71% dintre bărbați și 90% dintre femei), vârsta mică la prima căsătorie (21 ani la femei și 25 ani la bărbați), frecvența mică a celibatului definitiv (2,5% la bărbați și 3,5% la femei).

Cert este că, fenomenul îmbătrânirii treptate a populației țării (mai puternic în unele provincii și județe) va atrage după sine o serie de consecințe negative, care s-au semnalat atât de frecvent în unele state. Ele vor fi mult mai complicate, chiar dacă în prezent dă impresia unei diminuări a "presiunii" sociale (prin diminuarea drastică a nașterilor).

Tranziția demografică se suprapune însă peste tranziția economică, și cum aceasta din urmă va dura, cu siguranță, câteva decenii, este greu de prevăzut că în România, și respectiv în Moldova vom asista la o redresare demografică spectaculoasă, într-un timp relativ scurt și fără consecințe demo-economice.

Totodată, este dificil de prevăzut măsura în care Moldova va mai constitui în viitor acea "insulă de fertilitate" a României (VI. Trebici) care decenii de-a rândul a reprezentat un rezervor de alimentare sau de migrație a populației spre alte provincii, contribuind efectiv la creșterea lor demografică și la diminuarea contrastelor de densitate a populației totale și a forței de muncă dintre acestea.

³ Având în vedere că unele țări aveau valori de: 1,4 la mie (Austria), 0,5 la mie (Danemarca), 0,3 la mie (Germania), 0,4 la mie (Italia), 1,7 la mie (Spania), 2,7 la mie (M. Britanie), 4,1 la mie (Franța).

5. Migrația populației

O problemă interesantă este cea legată de migrația populației Moldovei, încă insuficient studiată.

Se știe că migrația este un fenomen demografic cu o determinare complexă: economică, juridică, psihologică etc.

În perioada postbelică, în contextul transformărilor economico-sociale rapide, Moldova (cu o economie predominant agricolă și cu o densitate ridicată de populație), datorită cooperativizării forțate a agriculturii a devenit brusc o zonă distinctă exodinamică de migrație a populației tinere și adulte spre alte provincii antrenate mai de timpuriu în procesul de industrializare.

Deși Moldova nu a fost exclusă de la investiții destinate industriei totuși, datorită nivelului de la care a plecat după al doilea război mondial, în 1989 deținea abia 18% din valoarea producției globale industriale a României.

Este interesant de urmărit cele două aspecte ale migrației și interferenței lor spațiale și temporale, și anume:

a) plecarea populației născută în județele Moldovei spre alte județe și provincii ("roirea moldovenilor").

b) sosirea în Moldova a populației născută în alte județe ale țării.

a) *Roirea moldovenilor - o migrație exodinamică*

Recensământul populației din 1992 înregistrează aceste aspecte, pe județe iar prin însumarea datelor rezultă că din județele Moldovei plecaseră până la acea dată 1.041.089 persoane, din care 328.336 persoane (31,6%) au rămas tot în Moldova (dar în alte județe decât cele de naștere), iar 712.753 persoane (68,4%) au depășit granițele Moldovei, stabilindu-se în alte provincii.

În structura volumului plecărilor județele Moldovei dețin ponderi diferite, care oscilează între 16,7% la Vaslui și numai 9,6% la Galați.

Se constată că plecările cele mai numeroase s-au efectuat din județele din estul Moldovei - cu o economie mai puțin dezvoltată și diversificată (Vaslui și Botoșani), cu resurse subsolice neînsemnate, și cu indici ai nivelului de viață mai scăzuți - comparativ cu județele din Carpați și Subcarpați (mai bogate în resurse naturale, cu economie mai complexă și cu o agricultură în mare parte necooperativizată), pe care forța de atracție a provinciilor sudice și vestice nu le-a afectat prea mult.

Din totalul celor plecați în afara Moldovei (712.753 persoane) cei mai mulți au plecat spre Muntenia - 42,5% (din care în București 26,3%), urmată de: Transilvania (26,2%), Dobrogea (12,6%), Banat (12,9%), Crișana-Maramureș (1,6%) și Oltenia (3,7%).

Dacă excludem primele trei "preferințe" apreciate după numărul persoanelor plecate, care sunt aceleași pentru toate județele Moldovei (adică: județele vecine fiecărui județ, București și Transilvania), pentru următoarele poziții (locuri) în valoarea migrației apar unele deosebiri, după cum urmează:

- pe poziția a IV-a apar: Muntenia (pentru județele Neamț, Vaslui, Bacău), Banatul (pentru Suceava, Botoșani și Iași);

- pe poziția a V-a apar: Banatul (pentru Neamț), Muntenia (pentru Suceava) și Dobrogea (pentru Vaslui, Bacău, Galați, Vrancea, Botoșani și Iași).

În cadrul provinciilor, în afară de București, ca "poli de chemare" endodinamică s-au detașat orașele mari din județele: Brașov, Sibiu, Constanța, Prahova, Argeș, Brăila și Timiș.

Se conturează destul de clar "modelul" de migrație a moldovenilor, în raport cu

"modelele" celorlalte provincii.⁴

b) **Sosirile în Moldova** au avut o intensitate redusă, după cum rezultă din datele recensământului din 1992.

Scăzând din volumul total pe cei provenind tot din Moldova (328.322 persoane, respectiv 67,6%) rezultă că, practic, din alte provincii au sosit doar 157.448 persoane (32,4%). S-ar putea vorbi deci de o migrație predominant interprovincială și nu ca în cazul plecărilor - intraprovincială.

În structura volumului de populație sosită, se remarcă ponderea ridicată a Munteniei (44,5%, din care 7,8% revine Bucureștiului), după care urmează: Transilvania (24,7%), Dobrogea (13,2%), Oltenia (8,4%), Maramureș-Crișana (3,5%) și Banat (6,0%).

Din analiza diferenței dintre plecări și sosiri rezultă clar caracterul exodinamic al migrației populației Moldovei. Fenomenul este normal dacă luăm în considerație că spre o provincie ca Moldova (caracterizată prin: natalitate ridicată, disponibil apreciabil de forță de muncă din agricultură și un nivel de viață scăzut etc.) populația migra, nu atrasă de prosperitate, ci datorită unor cauze mai mult impuse (și acestea între anumite limite) de: apariția unor noi ramuri industriale (care solicitau o forță de muncă calificată), repartiția absolvenților cu studii medii și superioare, întregirea familiilor și întemeierea căsătoriilor etc. Forța de atracție a Moldovei s-a menținut redusă și după 1977 dacă avem în vedere că în 1992 numai 10,4% din populația Moldovei s-a născut în alte localități decât în județul în care domiciliază. La nivelul țării migrația a antrenat circa 17,6% din populație.

În ansamblul țării, Moldova, Oltenia și Muntenia au fost marile furnizoare ale migrației exodinamice, iar Bucureștii, Transilvania și Banatul - marile beneficiare endodinamice. În acest context, nu trebuie neglijat volumul migrației definitive în omogenizarea psihologico-culturală datorită suprapunerii temporale și spațiale atât a "modelelor" provinciale de migrație și viață cât și a "modelelor" demografice pe cele două medii (urban și rural).

6. Bilanțul migratoriu și total

Bilanțul migratoriu al populației Moldovei pentru anii 1966, 1977 și 1992 trebuie analizat în raport cu celelalte provincii.

În anul 1966 toate provinciile aveau un bilanț migratoriu pozitiv, exceptând: Moldova (207.538 persoane), Muntenia și Oltenia. Între județele Moldovei doar județele Iași și Galați aveau solduri pozitive.

În anul 1977 aceleași trei provincii (Moldova - cu 465.000, Muntenia și Oltenia) au "pierdut" populație; spre deosebire de 1966, fenomenul s-a amplificat, iar în Moldova, cu

⁴ Ardelenii au "roit", în afară de județele vecine (și cele din restul Ardealului), în: Crișana-Maramureș; pentru ei nici Bucureștii și nici restul provinciilor nu au constituit "focare" de chemare deosebite.

Oltenii au migrat, cu precădere, spre București (37,5%), jud. vecine și muntene, urmate de cele din Banat și Dobrogea; deși oltenii sunt prezenți în toate județele țării, apar mai frecvent în orașele mari (Iași, Galați, Brașov, Cluj, Sibiu etc.).

Bănățenii au migrat, în număr redus, în județele vecine, în Crișana-Maramureș și vestul Ardealului.

Maramureșenii și crișenii au vizat, în afară de județele vecine, pe cele din Ardeal și Banat și Bucureștii.

Dobrogenii au migrat în județele vecine, apoi în București și în câteva județe industrializate: Brașov, Prahova, Timiș, dar în număr mult mai mic în raport cu sosirile.

Muntenii - în afara județelor vecine, au preferat Bucureștii și Litoralul și apoi județele industrializate: Brașov, Hunedoara, Sibiu, Timiș și Galați - cu mari solicitări pentru forța de muncă pe fondul unor deficite demografice evidente datorită natalității reduse la cele din centrul și vestul țării.

bilanț migratoriu pozitiv rămâne doar județul Galați.

Recensământul populației și așezărilor ne permite calcularea bilanțului total și pe județe în perioada 1977-1992. Se constată că în ultimele decenii toate județele Moldovei au înregistrat creșteri, fie mai mari (Iași, Bacău, Galați, Neamț și Suceava), fie mai mici (Vaslui, Vrancea și Botoșani).⁵

Având în vedere că populația României a crescut doar cu 1.200.539 persoane iar creșterea Moldovei a fost de 367.683 persoane, rezultă că la nivelul țării contribuția Moldovei a fost de 30,6%.

Și acest ultim aspect relevă poziția distinctă a Moldovei în edificiul demografic românesc, poziție care poate rămâne de referință pentru perioada care urmează, când se vor accentua și plecările în afara graniței, pe fondul menținerii unei natalități reduse care va caracteriza, probabil, perioada de tranziție.

**Tabelul 3. Natalitatea Moldovei, pe județe
(1966 - 1993)**

Anul \ Jud.	BC	BT	GL	IȘ	NȚ	SV	VS	VN	Rom.
1966	19,6	18,1	15,0	18,8	18,5	17,8	19,3	15,7	14,3
1967	34,0	20,9	31,3	32,9	32,5	29,8	34,5	29,6	27,4
1968	33,0	30,8	20,0	32,0	32,6	29,5	33,8	28,9	26,7
1969	28,7	28,4	25,6	29,4	28,4	26,2	31,1	26,2	23,3
1970	25,0	25,7	23,7	25,8	25,2	23,6	28,7	23,3	21,1
1971	23,4	24,5	21,6	25,1	22,9	22,3	27,4	22,5	19,5
1972	22,0	23,5	21,0	24,6	22,2	22,1	26,1	21,2	18,8
1973	21,3	22,3	20,0	23,5	21,0	20,9	24,9	20,0	18,2
1974	23,4	23,5	22,4	26,1	22,8	22,8	26,3	21,4	20,3
1975	22,9	22,8	21,6	24,9	22,7	21,8	25,6	20,9	19,7
1976	22,7	22,2	22,1	22,4	21,8	21,1	24,9	20,6	19,5
1977	23,8	25,0	22,4	25,3	22,5	22,3	27,5	21,8	19,6
1978	22,5	24,9	21,0	25,5	22,8	22,3	28,9	21,0	19,1
1979	22,6	22,8	21,4	24,6	21,4	21,5	25,4	19,8	18,6
1980	21,8	21,8	20,3	23,7	20,7	20,5	24,7	19,5	18,0
1981	20,9	20,7	19,2	22,5	19,9	20,0	23,5	18,1	17,0
1982	18,6	18,8	16,5	19,9	17,8	18,0	20,9	15,8	15,3
1983	17,2	12,6	15,2	18,4	16,8	17,1	19,1	15,0	14,3
1984	18,2	18,3	16,9	20,2	17,7	18,2	20,8	17,3	15,5
1985	18,6	18,5	17,3	20,6	17,1	18,3	21,0	17,0	15,8
1989	19,1	20,0	16,9	20,0	17,4	18,6	20,9	18,0	16,0
1990	16,5	16,7	13,9	16,4	15,2	16,8	17,3	14,9	13,6
1991	14,8	14,3	11,9	14,3	13,8	15,1	14,8	12,7	11,9
1992	13,9	14,0	11,9	13,5	13,1	15,2	11,6	13,1	11,4
1993	12,9	13,5	11,4	13,5	12,8	14,3	10,4	12,5	11,0

⁵ La nivelul țării deficite au înregistrat județele: Ialomița, Călărași, Teleorman, Giurgiu, Caraș-Severin, Arad și Sibiu.

Tabelul 4. Mortalitatea Moldovei, pe județe (1966 - 1993)

Anul \ Jud.	BC	BT	GL	IȘ	NȚ	SV	VS	VN	Rom.
1966	7,0	7,2	6,7	6,9	7,0	7,5	7,6	7,5	8,2
1967	7,9	8,6	7,4	7,7	8,0	8,2	8,6	8,4	9,3
1968	8,3	8,5	8,2	7,8	8,4	7,9	9,1	9,1	9,6
1969	8,5	9,0	8,3	8,2	9,0	8,5	9,4	9,5	10,1
1970	8,0	8,4	8,2	7,6	7,6	8,2	9,0	9,0	9,5
1971	8,2	8,3	8,0	7,2	7,8	8,0	8,6	8,7	9,5
1972	7,4	8,2	7,6	7,2	7,8	8,0	8,3	8,2	9,2
1973	7,8	8,8	7,7	7,7	8,1	8,4	9,0	9,1	9,8
1974	7,3	7,7	7,8	7,0	7,3	8,5	8,2	8,6	9,1
1975	7,3	8,2	7,5	6,8	7,4	7,8	8,3	8,6	9,3
1976	7,8	8,5	8,1	7,3	7,5	8,0	8,0	9,4	9,6
1977	7,8	9,4	7,7	7,4	8,0	8,5	9,6	9,4	9,6
1978	7,8	9,6	7,8	7,6	7,8	8,3	9,3	9,4	9,7
1979	7,0	9,3	8,3	8,0	7,9	8,3	9,4	9,3	9,9
1980	8,6	9,8	8,8	8,2	8,3	8,9	9,7	10,2	10,4
1981	7,8	9,2	8,6	7,7	8,2	8,5	9,7	9,8	10,0
1982	8,0	9,5	8,7	7,8	8,1	8,4	9,5	10,1	10,0
1983	8,2	10,1	8,5	8,5	8,1	9,0	9,9	10,3	10,4
1984	8,4	9,9	8,5	8,1	8,4	9,1	9,7	10,2	10,3
1985	8,7	10,5	8,9	8,5	8,8	9,4	9,8	10,5	10,9
1989	8,5	10,3	8,8	8,2	8,5	9,3	9,2	10,0	10,7
1990	8,8	11,0	8,5	8,2	9,0	9,5	9,6	10,2	10,6
1991	9,3	11,4	8,8	8,6	9,5	9,7	10,0	11,0	10,9
1992	9,4	12,3	9,2	9,2	9,9	10,3	10,4	11,1	11,6
1993	9,6	12,2	9,7	9,6	9,9	10,1	10,9	11,0	11,6

Tabelul 5. Dinamica sporului natural (1966 - 1993)

Anul \ Jud.	BC	BT	GL	IȘ	NȚ	SV	VS	VR	Rom.
1966	13,6	10,4	8,3	11,9	11,5	10,3	11,7	8,2	6,1
1967	26,1	21,3	23,9	25,2	24,4	21,6	25,9	21,3	18,1
1968	24,7	22,3	22,2	24,2	24,2	21,6	24,7	19,8	17,1
1969	20,2	19,4	17,3	21,2	19,4	17,7	21,7	16,7	13,2
1970	17,0	17,3	15,5	18,2	17,6	15,3	19,7	14,3	11,6
1971	15,2	16,2	13,6	17,9	15,1	14,3	18,8	13,8	10,0
1972	14,6	15,3	13,4	17,4	14,4	14,1	17,8	13,0	9,6
1973	13,5	13,5	12,3	15,8	12,0	12,5	15,4	10,9	8,4
1974	16,1	15,8	17,6	19,1	15,6	15,3	18,1	12,8	11,2
1975	15,6	14,6	14,1	18,8	15,3	14,0	17,3	12,3	10,4
1976	14,9	13,7	14,0	17,1	14,3	13,1	17,6	11,2	9,9
1977	16,0	15,6	14,7	17,9	14,5	13,8	17,9	12,4	10,0

1978	15,7	15,3	13,2	17,9	15,0	14,0	19,0	11,6	9,4
1979	14,7	13,5	13,1	16,6	13,5	13,2	16,0	10,5	8,7
1980	13,2	12,0	11,5	15,5	12,4	11,6	15,0	9,3	7,6
1981	13,1	11,5	10,6	14,8	11,7	11,5	13,8	8,3	7,0
1982	10,0	9,3	7,8	12,1	9,7	9,6	11,4	5,7	5,3
1983	9,0	7,5	6,7	9,9	8,2	8,1	9,2	4,7	3,9
1984	9,8	8,4	8,4	12,1	9,3	9,1	11,1	7,1	5,2
1985	7,9	8,0	8,4	12,1	8,3	8,9	11,2	6,5	4,9
1989	10,6	9,7	8,1	11,8	8,9	9,3	11,7	8,0	5,3
1990	7,7	5,7	5,4	8,2	6,2	7,3	7,7	4,7	3,0
1991	5,5	2,9	3,1	5,7	4,3	5,4	4,8	1,7	1,0
1992	4,5	1,7	2,7	4,3	3,2	4,9	4,1	2,0	-0,2
1993	3,3	1,3	1,7	3,9	2,9	4,2	3,5	1,5	-0,6

Tabelul 6. Localizarea pe provincii a populației plecate din județele Moldovei în 1992 (%)

Provincii / Județe	Bucu-rești	Mol-dova	Tran-silvania	Banat	Crișana Maramureș	Oltenia	Mun-tenia	Dobro-gea
Botoșani	15,4	31,7	18,3	11,4	1,1	2,1	6,6	10,4
Suceava	19,2	28,2	14,7	19,4	2,1	2,2	7,6	6,6
Iași	17,2	31,1	17,4	10,6	1,3	2,8	9,2	10,3
Neamț	15,9	37,3	18,5	8,0	1,1	3,3	8,8	7,0
Vaslui	17,6	36,1	18,5	6,1	0,7	2,1	9,5	9,4
Bacău	16,7	30,8	24,3	6,3	1,1	2,7	10,6	7,5
Galați	22,4	25,8	13,0	4,5	1,0	3,2	19,4	10,7
Vrancea	22,4	28,9	16,2	3,4	0,6	2,1	21,3	5,1
Moldova	18,8	31,6	18,0	8,8	1,1	2,5	11,2	8,6

Tabelul 7. Populația sosită în județele Moldovei din alte provincii în 1992 (%)

Provincii/ Județe	Bucu-rești	Mol-dova	Tran-silvania	Banat	Crișana-Maramureș	Oltenia	Mun-tenia	Dobro-gea
Bacău	2,7	67,3	10,2	1,7	1,0	2,9	11,5	2,7
Botoșani	4,1	63,7	11,7	3,7	1,7	3,2	7,3	4,6
Galați	1,9	56,7	5,4	1,6	0,8	2,8	20,4	10,4
Iași	1,9	79,5	5,4	1,6	0,9	2,5	6,3	1,9
Neamț	2,4	73,3	8,7	1,5	1,0	3,0	7,6	2,5
Suceava	3,3	69,0	10,9	3,6	2,5	2,6	5,9	2,3
Vaslui	3,0	71,4	8,7	2,2	0,9	2,7	7,7	3,4
Vrancea	3,2	60,0	6,9	1,1	0,7	2,4	23,2	2,5
Moldova	2,6	67,5	8,0	1,9	1,1	2,7	11,9	4,3

Tabelul 8. Dinamica ponderii populației urbane în județele Moldovei (1948 - 1992)

Anul/Județul	1948	1956	1966	1967	1992
Bacău	14,6	28,5	33,7	36,6	50,4
Botoșani	19,1	10,4	11,5	23,0	39,3
Galați	29,5	30,1	37,9	49,2	60,1
Iași	26,4	24,8	29,0	41,7	51,2
Neamț	16,5	22,9	29,0	28,8	40,6
Suceava	16,5	21,1	25,6	26,2	35,7
Vaslui	17,3	16,2	18,5	28,5	43,6
Vrancea	15,8	16,1	19,5	25,9	38,9
Moldova	19,5	21,6	26,3	33,5	45,8
România	23,4	31,3	38,2	43,6	54,4

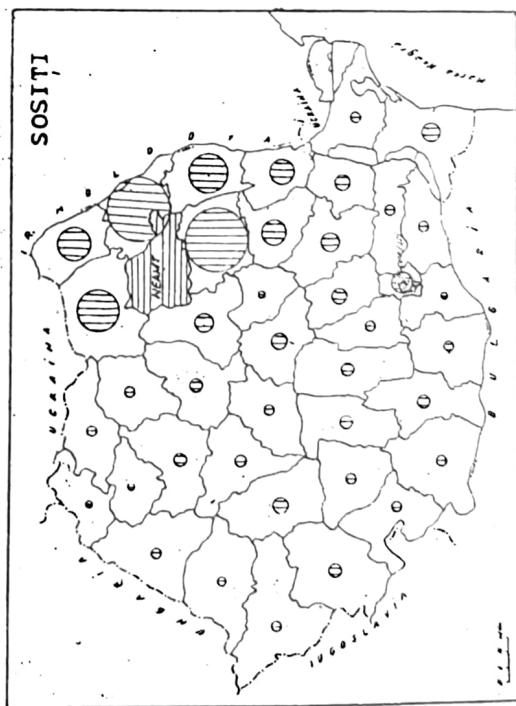
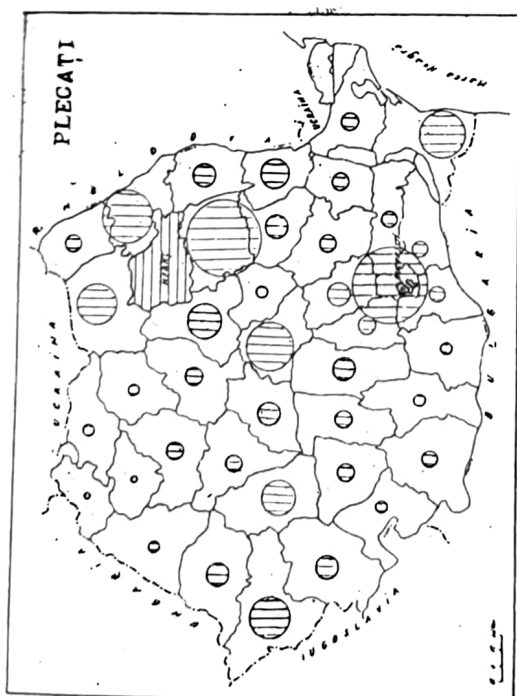
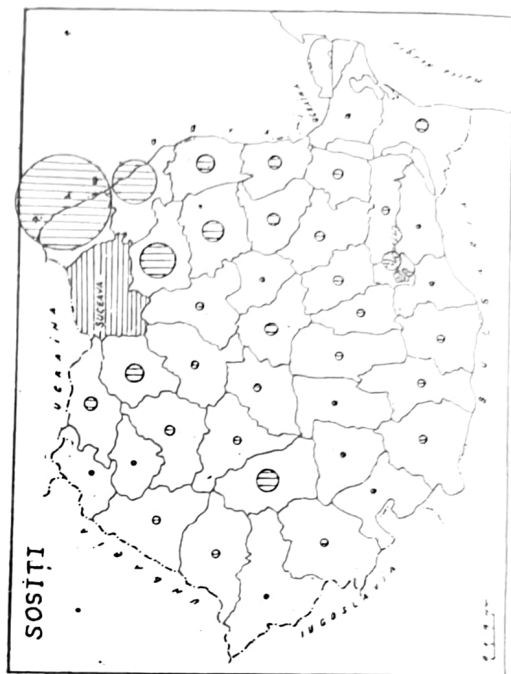
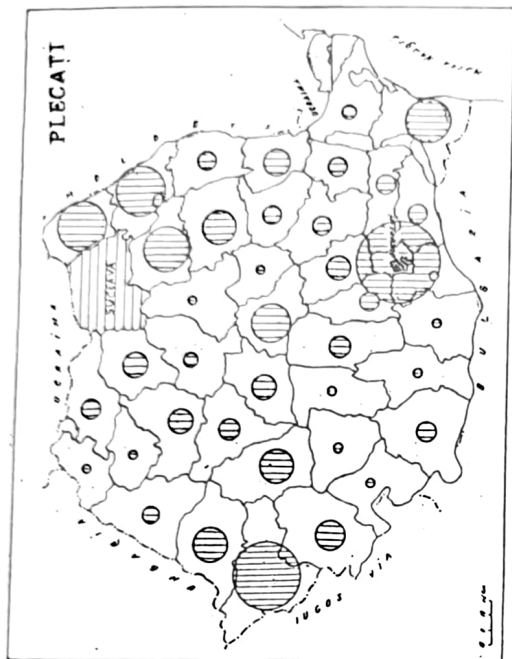
Abstract

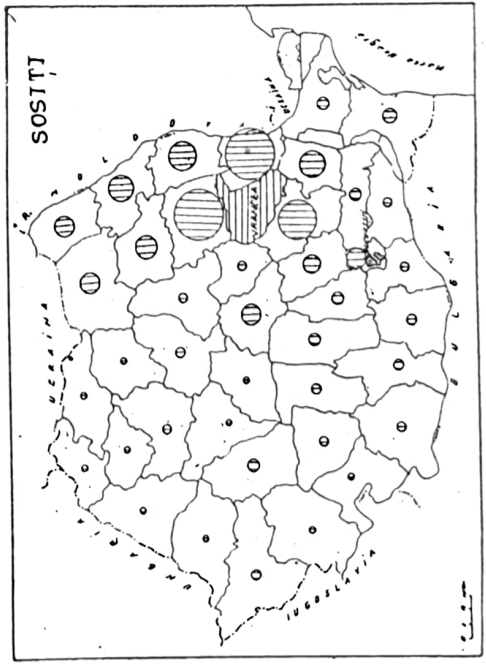
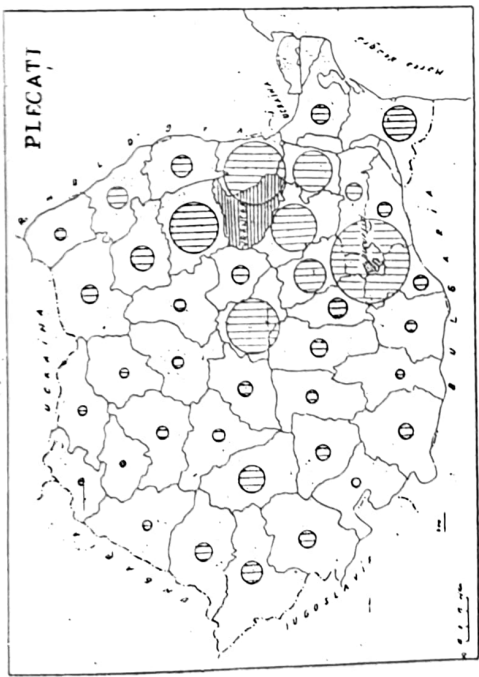
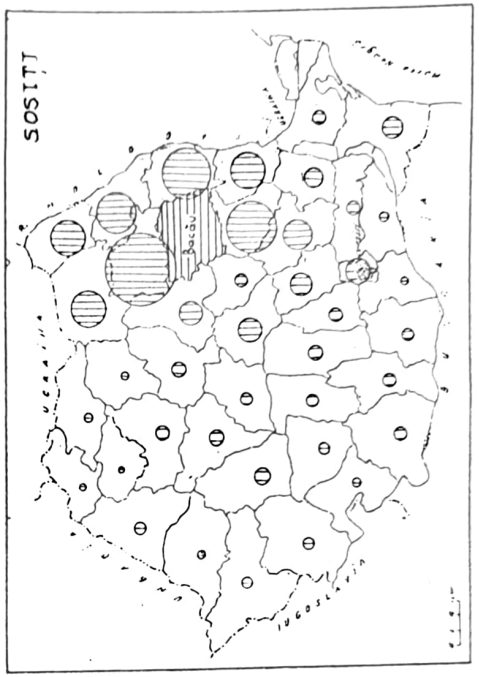
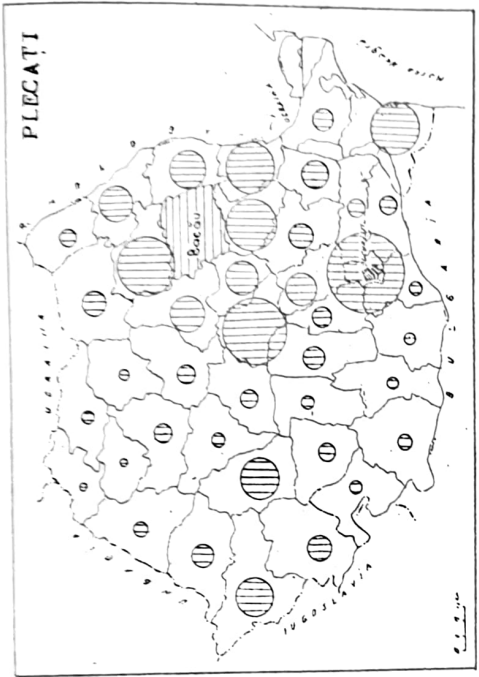
The present paper synthesizes several demographic aspects of the Moldavia between the Prut river and the Carpathian Mountains. The main aspects which make this territory a distinct one among the other provinces of the country are:

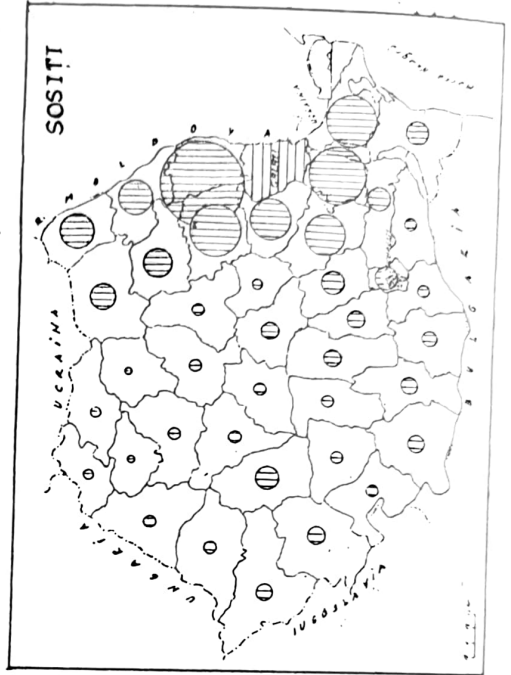
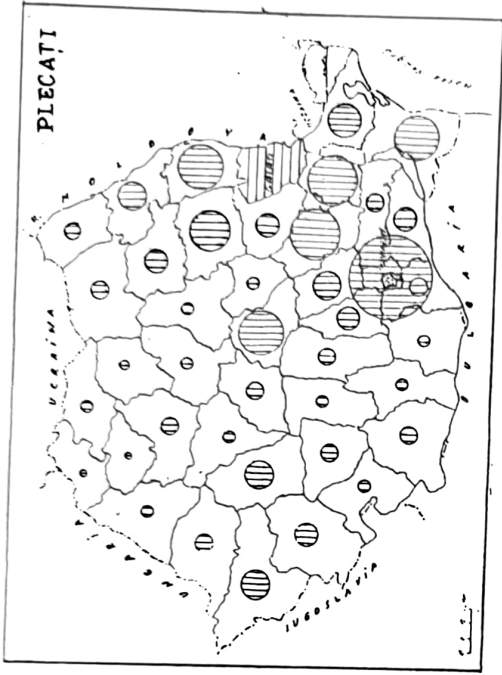
1. fertility, birth - rate and natural increase - with the highest values of our country;
2. the continuous increase of the population (representing: 21% of Romania's population, in 1992);
3. the high percentage (30,6%) in the increase of the country's population in the period 1977-1992 (only Bucharest has a higher value: 34,7%);
4. the absolute predominance of the Romanian element in the natural structure of the population, with values between 99,4% (in Vaslui) and 96,6% (in Suceava), in 1992;
5. a lower urbanization index (45,8%) as compared to the country's average, that is 54,0%, and percentage of 17,7% from the urban population of Romania in 1992;
6. the role of a main exodynamic reservoir of Romania, in the latest decades, furnishing with people (due to the migration) all the provinces of the country, but especially: Wallachia (in Bucharest), Transylvania, Dobruđa and Banat; in this way, the "model of the Moldavians'swarming is outlined".

BIBLIOGRAFIE

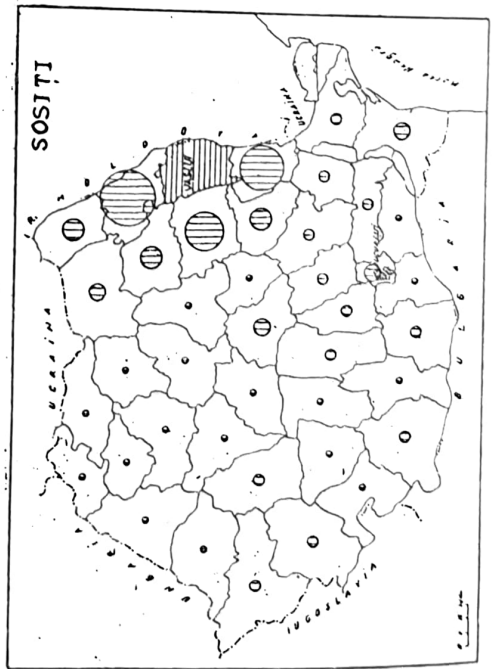
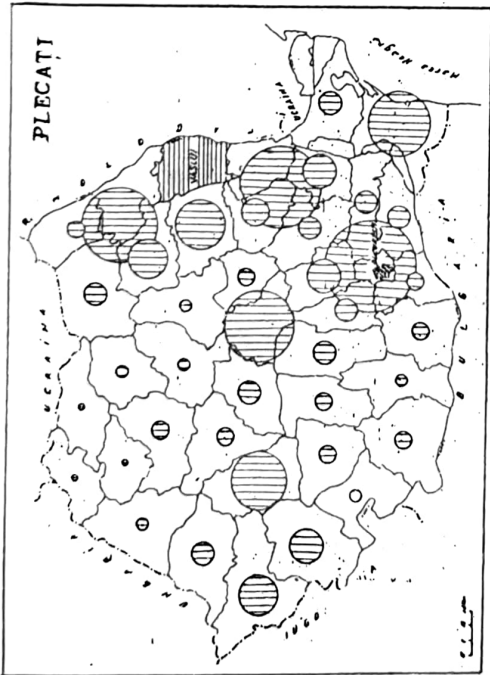
- Apăvăloaiei M. (1965), *Contribuții la studiul așezărilor rurale din Moldova*, Analele Științifice ale Univ. din Iași, tom. XI.
- Băcăuanu V. și colaboratorii (1980), *Podișul Moldovei*, Ed. Acad., București.
- Chiriac D. (1984), *Așezările rurale din Moldova*, Iași.
- Giosu V. (1972), *Populația României*, rez. tezei de doctorat.
- Measnicov I. și colab. (1977), *Demografia orașelor României*, Ed.Șt. și Encicl., București.
- Nimigeanu V. (1976), *Câmpia Moldovei - Studiu geografico-economic*, Iași.
- Poghirc P. (1972), *Satul din Colinele Tutovei*, Ed. Șt., București.
- Trebici VI., Hristache I. (1986), *Demografia teritorială a României*, Ed. Acad., București.
- Ungureanu Al. (1968), *Unele observații asupra deplasărilor de populație din Moldova*, Anal. Univ. Iași, tom. XIV.
- Ungureanu Al. (1980), *Orașele din Moldova*, Ed. Acad, București.
- *** *Recensămintele de populație din 1966, 1977 și 1992.*
- *** *Anuarele statistice ale României, 1968-1992.*

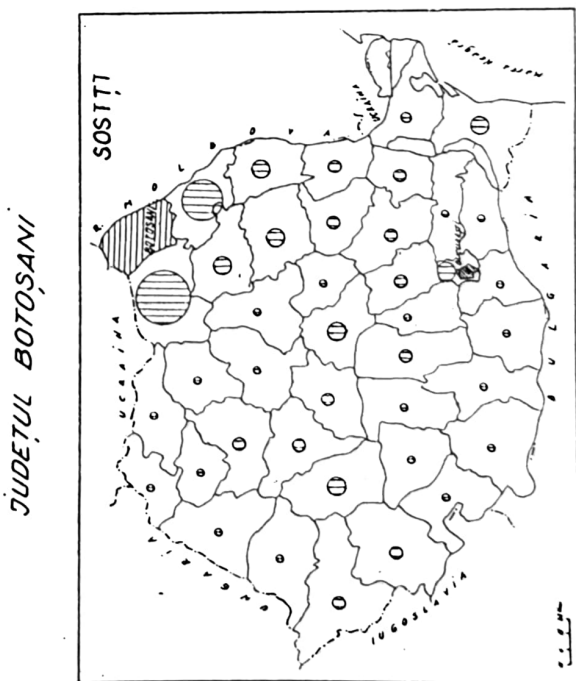
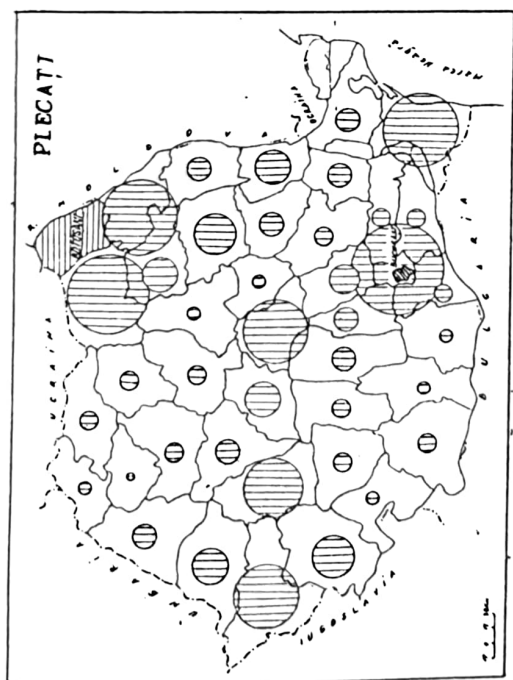
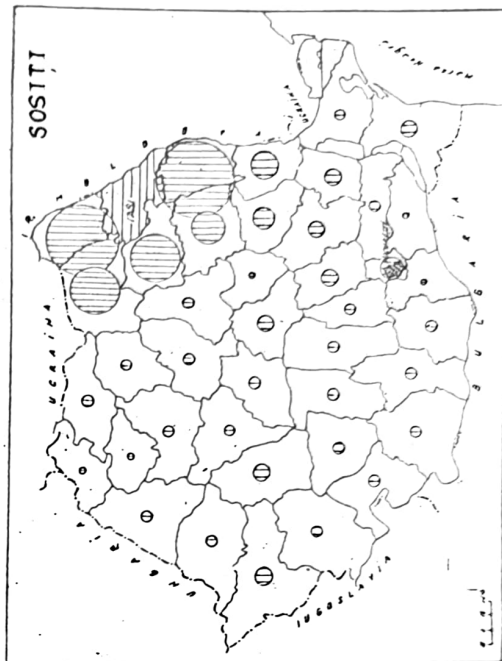
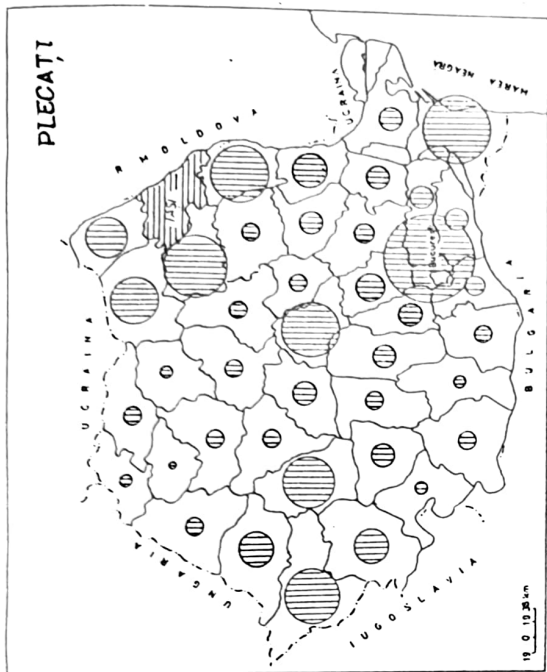

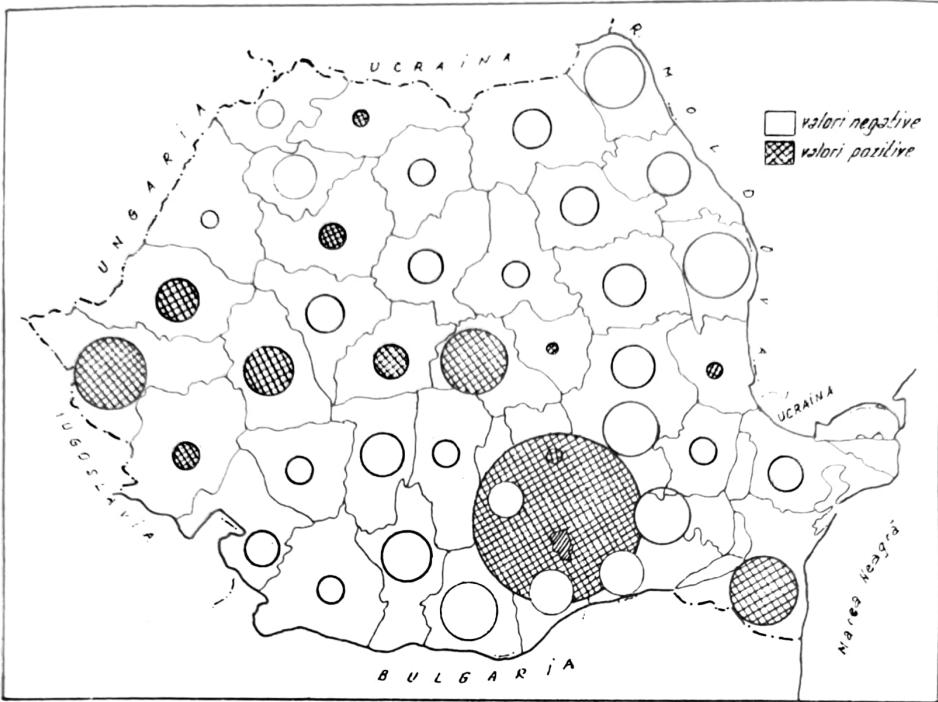

JUDEȚUL GALAȚI

JUDEȚUL VASLUI

Bilanțul migratoriu al populației județelor (1992)

